

върху вѣрата. Вѣрата е качество на ума. Въ нея трѣбва да се прилагатъ умственитѣ добродѣтели. Слѣдъ туй идватъ кротость и въздържание. На какво може да уподобимъ кротостта и въздържанието? — Кроткиятъ човѣкъ е силниятъ човѣкъ, а въздържаниятъ човѣкъ е богатиятъ човѣкъ. Въздържанъ човѣкъ е само този, който има богатство въ себе си. Той задържа туй богатство.

Тия сж плодетѣ на Духа. Тѣ сж сили, които дѣйствуватъ вжтрѣ въ нашето съзнание. Само когато намѣримъ отношението между любовта, мира, благостта, кротостта, въздържанието, вѣрата и милосърдието, тогава ще разберемъ какво нѣщо е Духътъ. Забѣлжете, че тия сили въ всѣки човѣкъ не се явяватъ по единъ и сжщи редъ. Това зависи отъ степенята на човѣшкото съзнание.

Всѣки човѣкъ иска да има топлина. И дѣйствително, топлината е единъ хубавъ признакъ. Но, ако при тази топлина се усилва горенето, вече се явява едно болезнено състояние. Когато веществата горятъ и не изгарятъ правилно, енергиитѣ не се прѣвърщатъ напълно, остава единъ малъкъ излишъкъ, явява се едно болезнено състояние, а болезненото състояние всѣкога се отразява върху главата. Щомъ главата ви е топла, имате едно болезнено състояние. Въ главата на човѣка не трѣбва да има топлина, трѣбва да има хладина, т. е. въ главата трѣбва да има свѣтлина, а въ стомаха — топлина. Такъвъ е законътъ. Измѣни ли се туй нѣщо, т. е. въ главата да има топлина, а въ стомаха свѣтлина, ние обръщаме свѣта съ главата надолу. Запримѣрь, какъ турятъ майкитѣ свѣтлината въ стомаха на дѣтето си? — Дѣтето е здраво, майката вземе бонбончета, казва: „Вземи, мама!“ Бонбончето е свѣтлина. Мислятъ, че като турятъ туй бонбонче въ стомаха, ще придадатъ нѣщо на дѣтето. Не, само ще го развалятъ. Майката казва: „Хайде мама, още едно!“ Турятъ още едно бонбонче въ стомаха му. Най-послѣ се явява коремоболие. Викатъ лѣкари. Майката казва: „Не зная какво му стана.“ Майката отъ голѣма любовъ туря свѣтлината въ стомаха, топлината въ главата, и послѣ не знае какво му стана. И лѣкарътъ, като не знае какво му е, прѣдписва рициново масло.